

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc
 Manuscripte nu se înapoiază

Situațiunea.

III.

Astăzi, după douăzeci de ani de viață constituțională, nu mai avem nevoie să stăruim asupra pozițiunii constituționale a coroanei, pentru-ca să iasă pentru ori-și-cine, ca lucru de sine înțeles, la iveală, că guvernul responsabil are răspunderea și pentru enunțările făcute de Monarch în calitatea lui de cap al statului.

Maiestatea Sa nu ni s'a prezentat la Cluj ca șef al casei de Habsburg-Lotharingea, care stăpânește țările aceste în virtutea celor mai imprescriptibile drepturi și ne cere supunere și ascultare, ca singur purtător legitim a toată puterea lumească în această împărăție întinsă, ci ca Rege constituțional al Ungariei, care își face enunțările potrivit cu cererile ministrului Seu responsabil.

Chiar venirea în mijlocul nostru a Maiestății Sale este un merit ori o vină a guvernului, căci numai cedând stăruințelor guvernului ori, cel puțin, numai după înțelegere luată cu ministrul sei, s'a simțit Maiestatea Sa îndemnată a veni în mijlocul nostru. Ori-și-căruia dintre cetățenii regatului ungar i-se cuvine deci, în virtutea aședămintelor constituționale, dreptul de a se pronunța, dacă bine a făcut ori nu guvernul, când a determinat pe Maiestatea Sa să întreprindă călătoria aceasta.

Cu atât mai virtuos i-se cuvine ori-și-cărui cetățean dreptul de a se pronunța, dacă bine a făcut ori nu guvernul, când a determinat pe Maiestatea Sa se facă enunțările, pe care le-a făcut.

În enunțările făcute la adresa deputațiunii jurisdicțiunilor, fiind vorba despre Ardeal, ni se țice:

„Această țară de apărare rădăcină a monarchiei este chemată să împlinească meniri de mare importanță.”

Fără îndoială, că are să împlinească meniri de mare importanță această țară rădăcină.

Menirile aceste nu le vor împlini însă nici câmpiile roditoare, nici văile roditoare, nici munții, care le încungiuță, ci oamenii vii, care trăiesc în mijlocul acestor țări și împregiurul ei.

Ear' oamenii acestia, cel puțin deocamdată, sunt mai ales Români, ba pentru o mare parte din întinderea „țării” numai Români. Nu munții și văile și câmpiile, ci inimile Românilor sunt țaria,

și dacă Românii vor apăra țeara aceasta, munții, fie ei ori-și-cât de înalți și de stâncoși, n'au s'o apere, căci trecut-au de mult timpurile, când o ceată de privilegiați, câteva mii de oameni puteau să fie zid de pază.

Luând dar' drept premisă această enunțare, resonamentul firesc ne duce la concluziunea, că, profitând de petrecerea în Ardeal a Maiestății Sale, guvernul va da dovezi, că dispune de inimile Românilor, și își va da silința să-i încălășcă pe Români.

Nu astfel s'au petrecut însă lucrurile.

Preocuparea guvernului a fost numai să arete, că poate să-i țină departe de Tron pe toți cei ce îl combat pe el, că disgrațiați sunt toți cei ce nu se pun în serviciile lui, preocuparea lui a fost să-i descurăgieze pe Români în lunga și greaua lor rezistență.

Tocmai de aceea rezultatul petrecerii în Ardeal a Maiestății Sale e pentru guvern un mare eșec, pe care nu-l înțeleg încă cei mulți, dar' îl pun cei puțini ca factor important în combinațiunile lor.

Că sunt monarhici Românii din Ardeal, că țin la Monarchul lor, că se alipesc cu credință și cu încredere oarbă către Casa Domnitoare, aceasta o știu toți cei ce se interesează de cele ce se petrec la noi. Și dacă Maiestatea Sa n'ar fi venit însoțită de actualii sei miniștri aici în Ardeal, Românii dela munte și cei dela șes, Românii din toată țeara ar fi alergat în calea „Împăratului” lor.

De astă dată n'au alergat, și pentru oamenii, care ved și judecă și înțeleg n'a rămas lucru nebagat în seamă, că în tot timpul petrecerii Maiestății Sale în Ardeal Românii au stat la cuvințioasă depărtare, încât prin deputațiunile prezentate Monarchului abia pe ici pe colo era și câte un Român, căruia nu-i dădea mâna să refuze onoarea ce i-se făcuse.

Și n'a rămas pentru oamenii, care judecă, lucru nebagat în seamă, că guvernul, din mijlocul Românilor, n'a putut să-i prezente și să recomande în grația particulară a Maiestății Sale drept *oamenii de încredere ai sei*, decât pe Metropolitul Miron Roman și pe profesorul (?) Moldovan Gergely. Ear' aceia, care se interesează de țeara aceasta, știu prea bine, cât prețuiesc oamenii ca Metropolitul Miron și profesorul Moldovan Gergely, și ce mult le strică celor ce printr'înșii vor să se adreseze la Români.

Nu costă mult serviciile unor asemenea oameni, ele sunt însă cu toate acestea foarte scump plătite.

Românii din țările coroanei ungare sunt nemulțumiți cu actuala stare de lucruri, și actualul guvern, care a creat această stare de lucruri și o menține, nu are între Români aderenți și susținători, ci numai oameni de afaceri, gata de a-l servi ași pe el, cum mâne vor servi pe ori-și-care alt guvern, care va voi să se folosească de dinșii: acesta e adevărul. Dacă însă noi am fi lucrat ani de zile, ca să dovedim acest adevăr, n'am fi putut să obținem succesul, pe care ni l-a făcut guvernul într-o singură zi, la Cluj. Acum, după cele petrecute la Cluj, numai acela, care nu vrea, nu știe cum stă actualul guvern al Ungariei față cu Românii, și cât este de mare autoritatea partidului național român aici în țeara aceasta.

Nici odată partidul național român nu s'a simțit și nici n'a fost vre-odată mai tare ca acum, când lumea toată s'a putut încredința, că tot ce e om independent și cu trecere între Români se ține în rezervă față cu guvernul.

Ear' cât pentru descurăgiare? — Românii n'au fost nici odată încurajați de nimeni și tot au stăruit cu fireasca lor stăruință, tot n'au pierdut speranța, tot nu s'au muiat, pentru-că ceea-ce vor ei este în natura lucrurilor și nici una din aspirațiunile lor nu îi duce prea departe.

Definitivă este uniunea Ardealului cu Țeara-Ungurească, căci definitiv e totul în viața statului. Cu toate aceste legile create ieri se pot schimba mâne și se schimbă, dacă factorii hotărâtori ajung la convingerea, că ele nu sunt potrivite cu resursele de stat. Și nu stă nicăiri scris, că mai curând ori mai târziu factorii hotărâtori din monarhia noastră nu vor ajunge la convingerea, că resursele de stat cer, ca să se desfășoare definitiv uniunea, care s'a făcut definitiv.

Noi Românii sperăm, că vor ajunge factorii hotărâtori la convingerea aceasta. Ca element de ordine ne supunem și legilor create de dieta din Budapesta, și autorităților instituite de guvernul ungar, plătim dările, dăm contingent pentru armată, sântem cei mai supuși și mai umiliți dintre cetățenii statului ungar, — dar' speranța nu ni-o pierdem și nimeni nu ne poate lua dreptul de a aștepta în toată liniștea realizarea ei.

Căci este în natura lucrurilor ceea-ce sperăm noi: Dumnezeu el însuși a făcut țeara aceasta așa, ca ea numai ca țeară de sine să poată ajunge la înflorire.

Și de aceea, deși definitivă, uniunea, așa cum a fost făcută, n'a intrat și nici va pute să intre în sentimentul poporațiunii, căci nu se poate ceea-ce este contra firii.

Și tot astfel nu poate să ne iee nimeni dreptul de a spera, că mai curând ori mai târziu Maiestatea Sa Împăratul și Regele nostru va fi încungiuțat de consilieri, care-l vor determina să privească nu „fără de repulsiune” numai, ci cu mulțumire deplină alipirea Românilor către naționalitatea lor și vor găsi, că resursele de stat cer, ca libertatea de dezvoltare națională a Românilor să fie în țeara aceasta asigurată mai bine ca astăzi.

Un singur lucru a obținut guvernul: s'a produs în inimile Românilor sentimentul deprimător, că mai au încă să aștepte, mai mult decum ar fi dorind mulți dintre dinșii, de sigur însă mai puțin decum cred aderenții și slujitorii guvernului și, ceea-ce e lucru de căpetenie, mai puțin decât poate să aștepte un popor atât de vârnos ca cel românesc.

Guvernul a obținut intervenirea Coroanei, pentru-ca să se frângă rezistența Românilor.

Ei bine! și dacă tot nu se va frânge rezistența? Ce are să urmeze atunci?!

Românii tac, Românii rabdă, Românii așteaptă supuși și liniștiți, Românii sânt, precum au fost totdeauna, cei mai credincioși dintre supușii Maiestății Sale, dar' nici odată Românii nu se vor împăca cu pozițiunea ce li s'a creat în statul ungar, și dacă este adevărat aceasta, atunci, când se va recunoaște acest adevăr, se va ține seamă de cererile lor legitime.

Și nu mai poate să fie departe timpul, când adevărul acesta va trebui să se recunoască.

O voce din Croația.

„Agramer Tagblatt” publică în nrul seu dela 21 Septembrie n. următorul prim articol:

„Participarea Maiestății Sale Monarchului Francisc Iosif la manevrele trupelor în Ardeal e privită de toate naționalitățile acestei țări ca o

Foița „Tribunei”.

Mica Fadeta.

De George Sand.

(Urmare și fine.)

XL.

Jupâneasa Barbeau nu se putea mira în destul de îndemânătăcia micii Fadete, și seara, ea îi dăse bărbatului seu:

— Iată, că lui Sylvinet îi merge mai bine, el a mâncat din tot ce i-am dat astăzi, fără de a face mofturile lui obișnuite, și ceea-ce este mai de minunat e că vorbește de mica Fadeta ca de bunul Dumnezeu. Nu a rămas nimic de bine ce nu mi-a dăis de ea, și așteaptă cu nerăbdare întoarcerea și căsătoria fratelui seu. Aceasta este o minune și eu nu știu dacă visez ori sânt trează.

— Minune o fi ori ba, — dăse jupânul Barbeau, dar' această fată are un spirit mare, și eu cred că ne va aduce fericire, dacă o avem în familia noastră.

Sylvinet plecă trei zile după aceea ca să aducă pe fratele seu dela Arthon. El a cerut ca o răsplătă dela tatăl-seu și dela Fadeta, ca el să fie cel dintâiu, care anunță fericirea fratelui seu.

— Toate fericirile îmi vin deodată, — dăse Landry, îmbrățișând cu bucurie pe fratele

seu, fiindcă tu vii să mă aduci, și tu te așezi tot atât de mulțumit ca mine.

Ei se întoarseră împreună fără de a se înveseli pe drum, așa cum i-ar închipui cineva, dar' nu fură oameni mai fericiți ca cei dela Besonieră, când se vedură cu toții adunați la cină împreună cu mica Fadeta și cu micul Jeanet în mijlocul lor.

Viața le-a fost foarte plăcută în timp de o jumătate de an, căci Naneta a fost logodită cu Cadet Caillaud, care era cel mai bun amic al lui Landry, după cei din familia sa. Se amână, ca ambele nunți să se facă în aceeași zi. Sylvinet prinsese atâtea dragoste de Fadeta, încât nu făcea nimic, fără-ca să o întrebe pe ea, și ea avea atâtea stăpânire asupra lui, încât el se părea că o privește ca pe soru-sa. El nu mai era bolnav, ear' cât despre gelosie, nici nu mai e vorba. Dacă câte odată mai părea trist și pus pe gânduri, Fadeta îl observa, și el numai decât se făcea vorbăreț și surâzător.

Amândouă nunțile se făcură într-o zi și la aceeași slujbă, și fiindcă mijloacele nu lipsiau, făcură o nuntă atât de frumoasă, încât jupânul Caillaud, care în viața lui nu-și perduse cumpetul, părea cam amețit în ziua a treia. Nimic nu strică veselia lui Landry și a familiei întregi, și putem țice a satului întreg; căci cele două familii, care erau bogate, și mica Fadeta, care era atât de bogată ca familia Barbeau și Caillaud la un loc, făcură la toată lumea atâtea mul-

țumiri și multe binefaceri. Fanchon avea o inimă prea bună, ca să nu dorească de a înapoia binele pentru răul cu care toți o judecaseră. Cu timpul, când cumpără Landry o moșie frumoasă, pe care o îngrijiau nu se poate mai bine prin cunoscințele lui și ale femeii sale, ea puse să se zidească o casă frumoasă cu scopul de a aduna copiii nenorociți din comună în fiecare zi a săptămânii câte patru oare, și își lua ea însăși osteneala, cu fratele seu Jeanet, de a-i învăța, de a le vorbi despre adevărata religie și chiar de a ajuta pe cei mai atinși de sărăcie. Ea își aducea aminte, că a fost un copil nenorocit și lăsat în voia sorții, și frumoșii copilași, pe care îi aduse pe lume, fură învățați de timpuriu să fie bine primitori și cu milă de aceia, care nu erau nici bogați, nici desmerdați.

Dar' Sylvinet, ce se făcuse el în mijlocul fericirii familiei sale? — un lucru, pe care nimeni nu-l putea înțelege și care-l făcea jupânului Barbeau multă bătaie de cap. La vre-o lună după căsătoria fratelui și a surorii sale, îndemnându-l tatăl-seu să-i caute și el o nevastă, el răspunse, că nu simte nici o poftă de însurătoare, dar', că are de un timp un gând pe care vrea să-l împlinească, ear' acesta era — să intre la oaste. De oare-ce băieții nu sânt prea de tot numeroși prin familiile dela noi și nici pământul nu are brațe mai multe decât îi sânt de trebuință, nu se întimplă aproape nici odată ca cineva să intre de bună voie la oaste. Se mirară

deci cu toții de această hotărâre, pentru care nu știa nici Sylvinet să arete alt motiv, decât pofta de a fi soldat, pe care mai nainte n'o găsisese nimeni la dînsul. Tatăl-seu, muma-sa, frații și surorile lui îi vorbiră în zadar, căci nu putură să-i schimbe gândul; nu le rămase dar' decât s'o vestească pe Fadeta, care era cea mai cu cap și cel mai bun sfătuitor în familie.

Timp de două ciasuri întregi ea a stat de vorbă cu Sylvinet, eară când ei se despărțiră, Sylvinet plânse și tot așa și cumnată-sa; păreau însă amândoi liniștiți și atât de hotărâți, încât nu mai întimpină nimeni nimic, când Sylvinet spuse, că stăruie în hotărârea lui, ear' Fanchon arată, că o aproabă și-i prevesti mult bine în viitor.

De oare-ce nu putea nimeni să fie sigur, că dînsa nu știe în privința aceasta lucruri mai temeinice decât acele, pe care le mărturisese, nu mai îndrăzni nimeni să se opună, și chiar jupâneasa Barbeau se împacă, se înțelege, nu fără-ca să fie vărsat multe lacrimi. Landry era desnădăduit, dar' soție-sa îi dăse: Asta e voința lui Dumnezeu, și noi toți sântem datori a-l lăsa pe Sylvan să plece. Crede-mă, că știu ce-ți țic, și nu îmi mai cere nici o lămurire.

Landry îl însoți pe frate-seu cât numai se putea, și când îi dăte pachetul, pe care-l dăduse până atunci pe umărul lui, îi era ca-și-când i-ar fi dat chiar inima sa, ca s'o ducă cu dînsul. Se întoarse apoi la nevastă-sa, care avu multă grijă

faptă plină de însemnătate. Cercurile guvernamentale 'și-au dat firesce toată năzuința, să descrie această faptă cu cele mai vii și mai luminoase culori. Presa oficială cântă din toată puterea cunoscută-i melodie, că maghiarizarea face pași gigantiști și progresează cu mult avânt între Slavi și Români; aceia, cari se mai opun acestui proces cultural de maghiarizare, sunt numai nise agenți pitici ai panslavismului și ai daco-românismului. Potemkin încă n'a murit, și printre Maghiari se află Potemkini. Prin poporatiunea română, care formează majoritatea locuitorilor în Ardeal, vibrează puternic nemulțumirea, și n'ai decât să cetesci o pagină din ori-care ziar românesc, ca să te convingi îndată despre aceasta. Causa acestei nemulțumiri nu pot zăce mai mult ascunde. Românii sunt de aceeași părere cu Slavii, că adevărul Ungaria e un stat poliglot și nici când nu poate sta ca stat național specific maghiar. Ei, Românii, poftesc și pretind, că legea naționalităților se fie o lege pusă în praxă, căci doară e votată de dieta din Budapesta și e sancționată de coroană. Ei se plâng că școalelor private românești li să dă straiu maghiar și guvernul le schimbă în școale de stat; prin toate colțurile țării, pe unde trăiesc numai Români, se înființează așa numitele „societăți culturale“, care au de scop maghiarizarea. Ei arată lumii și constată, că la ultimele alegeri dietale trei milioane de Români de abea au reușit cu mult necaz să trimită și ei în dietă un singur deputat, pe generalul împăralesc Doda din Caransebeș. Un comitet central, care s'a compus din notabilitățile Românilor cu începerea perioadei de alegeri dietale, a fost însărcinat cu compunerea unui memorandum, pe care se-l predea Maiestății Sale prin o deputațiune, dar' e un întâmplare cu totul originală și proprie, că, tocmai cu câteva zile înainte de venirea Maiestății Sale prin Ardeal, unul dintre cei mai activi membri ai acestui comitet central, preotul Dr. Vasile Lucaci, a fost judecat la arest preventiv pentru agitațiuni și tulburări antinaționale.

Firesce, prin foile maghiare Vasile Lucaci e declarat de un rebel daco-român și agent panslavist. Cât sunt însă de malițioase și fără basă aceste învinuiri, se vede din fapta, că Dr-ul Vasile Lucaci e un preot catolic, el 'și-a făcut studiile ca elev al seminarului *De propaganda fide*, că el ca atare n'a avut nimic de a face cu agitațiunile panslaviste, care se transportă din Rusia sub pretexte bisericești ortodoxe. Dr-ul Lucaci a fost închis pentru o vorbire a sa, pe care a ținut-o el înainte cu câteva luni pe timpul alegerilor dietale, când dînsul a pășit ca contra-candidat față cu secretarul de stat Weckerle. Și într'adevăr, fără de voie își vine să întrebi, de ce oare 'și-au adus aminte oamenii abea acum de vorbirea lui Lucaci? După atâta vreme uitată, de ce chiar acum? Ori s'au combinat lucrurile așa, că prin arestarea unui membru din comitetul central se se descrediteze întreg comitetul în ochii monarhului, și astfel numitul memorandum al comitetului anticipativ se fie blamat? În această privință presupunerile au un rost nemărginit de mare. Cuvintele, pe care le-a rostit Maiestatea Sa deputațiunilor ardelenesi, câștigă sub atari împrejurări un relief particular. Din toate vorbirile monarhului cu această ocaziune iese oare-cum la iveală îndemnul: „din unire frățască a tuturor

confesiunilor și naționalităților“. Într'adevăr, aceste cuvinte sînt adevărate cuvinte împărătești. De nimic nu ducem mai mare lipsă în Ungaria, ca de unire. De ar căde acest îndemn la inima tuturor, mai cu seamă acelora cari au în mână carma țării, și cătră cari a fost îndreptat cu deosebire acest îndemn, deoarece dinșii au în prima linie puterea de a împlini cuvintele Monarhului. Ear' unirea noastră frățască stă în egalitatea națională, stă în desfacerea totală a șovinismului național, stă în recunoașterea acelei fapte, că Ungaria e un stat poliglot, în care Maghiarii și ne-Maghiarii au tot acele drepturi. Când unii vreau să domnească, ear' alții sînt privați numai ca *miseria plebs contrubens*, cum poate să fie unire în teară? Acestea e dar' cestiunea, pe care au s'o deslege cercurile guvernului; și ei vor recunoaște, că advertisementul Împăratului conține totodată și o admoniție serioasă la propria lor adresă și nu li-e permis să sovăască a pune raportul Maghiarilor față cu ne-Maghiarii pe o basă mai bună și mai sănătoasă.

Un entusiasm frenetic însoțesc pe Monarhul nostru prin toate părțile, unde apare. Chiar și acele națiuni, cari privesc la guvern cu neîncredere și murmur, se grăbesc a-și arăta alipirea și credința cătră Tron. Însă Monarhul, care a lăsat în urmă o domnie lungă și plină de fapte glorioase, privește cu ochi înțelepți și pătrunzători la toate relațiunile noastre și nu este pe lume un Potemkin, care se poată înșela pe Monarh și să-i falsifice starea adevărată a lucrurilor. Numai pentru Monarhul nostru, numai pentru el bat toate inimile popoarelor austriace cu cea mai caldă roasă nădejde și așteptare; numai pentru El trăim, căci El singur reprezintă principiul statului în cea mai ideală claritate, străin de ori-ce cochetării pofitoare de domnie și hegemonie. El este Mesias, dela care au să aștepte popoarele îmbunătățirea sorții lor. Dar' acest entusiasm, care impresoară pe monarh nu provine din ușurarea și recunoașterea ușurării acelor greutăți, cari ne apasă. Nu! Entusiasmatul nostru apel la Maiestatea Sa este un apel la cea mai înaltă instanță a statului. Ceea-ce se petrece prin Ardeal, se petrece și s'a petrecut și prin alte părți ale țării, pe unde locuiesc naționalități, cari sînt nemulțumite cu guvernul, pentru-că sînt scurătate în drepturile lor politice și naționale. Imposantele trupe, în a căror mijloc se află Împăratul, pentru de a se convinge de destoinicia lor militară, trupele singure numai unesc în faptă toate naționalitățile austriace, numai în șireagurile militare mai află unire frățască. În rîndurile regimentelor valorează Slavul și Românul tot atîta cât și Neamțul și Maghiarul. Acolo nu se dă națiune domniitoare, nu se recunoaște rasă privilegiată. Și de ce, de ce nu află această unire și pe alte terene ale vieții de stat în țara noastră? Dacă rîndurile armatei închid ori-ce drum șovinismului național, aceasta este o dovadă, că armata recunoaște pericolul epidemiei al șovinismului și oare-cum ne face atenți, că bine ar fi să depărțăm acest pericol și din viața politică și să ne păzim, pe ori-ce teren am trăi, de șovinism. Exemplul de unire fraternă în armata, care în-

cinge cu un brâu puternic și trainic pe toate popoarele monarhiei, această unire, la care ne îndeamnă Monarhul cu atîta căldură, trebuie să fie ținta noastră, dar' trebuie să fie mai întăuit de toate ținta guvernelor de pe amîbii termuri ai Laitei, căci numai unirea frățască e garanță pentru viitorul și mărirea monarhiei noastre numai așa vom ajunge a susține imperiul tare prin veacuri și larg între granițele lui.

Revista politică.

Sibiu, 17 Septembrie st. v.

În vreme-ce Rusia oficială păstrează o atitudine liniștită față cu cele mai nouă proiecte turcesci, telegraful din Sofia răspândește știrea, că s'ar fi făcut deja un arangement între Rusia, Germania, Turcia și Franța și că în urma acestui arangement viața ar să meargă în Bulgaria un comisar rusesc, însoțit de alți doi comisari, de unul turcesc și de unul austriac. După o asemenea împărțire se poate pune în treabă liniștea semnului întrebării și mai cîrînd s'ar pute da ereșmînt asigurării ce vine tot din parte bulgărească, că anume un asemenea arangement ar să se în-timpine cea mai mare rezistență din partea Bulgarilor.

Cît privește apoi agitațiunea rusească în Bulgaria, ziarului „Neue Freie Presse“ i-se serie din București, că aceea 'și-a îndreptat privirile mai ales asupra armatei bulgare; chiar acum se răspândește din Galați și Giurgiu între trupele bulgare o proclamațiune, în care se dîce: „Sîngele, care s'a fost vîrsat pentru eliberarea Bulgariei, tu o scîi soldat bulgar, a fost sînge rusesc! Eroismul ce l'ai dovedit față cu dușmanul, l'ai învățat dela Ruși. Tu ești astăzi nefericită victimă a intrigelor Englezilor, Șvabilor și Maghiarilor. Locotenentul maghiar Ferdinand de Coburg voiesce acum să te ducă în luptă în contra armatelor Tarului. În momentul, când hotărește protector al Bulgariei se va fi mîrîrit, de a mai elibera odată pe iubitul seu popor de groasnică tiranie șvabo-maghiară, atunci tu, soldat bulgar, ești în calea eliberatorilor tei, nu ca dușman, ci cu brațele deschise și în ochi cu lacrimi de bucurie!“ Proclamațiunea e semnată: „Comitetul dela 19 Februarie“.

Depeșele zărilor de ieri conțin o mulțime de detalii despre sîngerorul incident dela Raon-sur-Plaine. Toate aceste detalii sînt însă din isvor francez; Germanii se mîrginesc pînă acum a constata, că nenorocirea s'a întîmplat în faptă și că ei sînt gata a da cea mai leală satisfacție, la cas că există vre-o vină ori vre-o neînțelegere. Atîta e fapt, că un soldat german cu numele Kaufmann a ucis pe un cetățean francez și a vulnerat pe un al doilea, ținîndu-i de braconieri. Întrebarea e numai acum, dacă vîntorii francezi se aflau pe teritor francez ori pe teritor german. O telegramă din Strassburg se încearcă a excusa incidentul prin aceea, că Kauffmann creșuse că are de a face cu braconieri, de care sînt foarte mulți în părțile acele și care sînt foarte îndrăzneți și neîndurați față cu organele de foriesterie.

Foile germane se pronunță cu multă rezervă asupra incidentului. Germania va da la toată întîmplarea satisfacția cuvenită. Dar' incidentul dela Raon-sur-Plaine va rămîne și atunci pentru amîndouă guvernele un advertisement, de a procedea la alegerea agenților sei dela graniță cu mai multă grijă, dacă nu vor ca dintr'o întîmplare atît de neînsemnată să se nască o nenorocire mai mare.

Cronică.

Principele de coroană Rudolf în România. „Telegraphul“ din București aduce știrea, că moștenitorul de tron Rudolf, 'și-ar fi exprimat dorința, a face o vizită, încă în toamna aceasta, Regelui și Reginei României la castelul Peșului.

Archiducele Albrecht în București. Cîtim în „Voința Națională“: Duminecă, 13 Sept. v. la 2 oare p. m., M. S. Regele, însoțit de înaltul Seu oaspe A. S. I. R. Archiducele Albrecht, unchiul M. S. Împăratului Francisc Iosif al Austro-Ungariei, între altele a vizitat biserica Domnita Balaș. Suveranul împreună cu înaltul Seu oaspe au fost împinați la intrarea în biserică de episcopii așezămîntelor Brancovenesci, dl colonel N. Bibescu, vice-presedinte al senatului și mare maestru al vîntătorilor regale și dl colonel

în rezervă Teodor Văcărescu, fost mareșal al curții și ministru plenipotențiar al țării la Bruxella. Archiducele Albrecht era însoțit de un general austriac, de alți doi ofițeri și de dl căpitan Schneider, atașat militar pre lungă legațiunea austro-ungară din capitală; ear' în suita M. S. Regelui am observat pe d-nii miniștri D. Sturdza și P. S. Aurelian, pe dl general Greceanu, prefectul palatului, pe dl colonel M. Pastie, directorul general al postelor și telegrafelor, dl colonel Al. Budișteanu, comandantul pieței, dl colonel Algiu, șeful statului major al corpului II de armată, dl maior Șomănescu, adjutantul M. S. Regelui. Cortegiul regal era precedat de doi gendarmi călări, în mare ținută de ceremonie, și de dl D. P. Moruzzi, prefectul capitalei, în mare ținută de căpitan de cavalerie în rezervă. A. S. I. R. Archiducele Albrecht a admirat mai mult timp frumoasa biserică a Domnita Balaș, una din monumentele frumoase ce posedă țara; d-nii coloneli Bibescu și Văcărescu au dat toate explicațiile și Archiducele 'i-a felicitat foarte călduros când a aflat, că mai toate lucrările de artă din acest locaș au fost executate de artiști români. Archiducele a eșit din biserică pe deplin încântat, felicitînd pe d-nii administratori, că au dotat țara cu un așa frumos monument, cu atît mai mult cu cît frumoase lucrări de artă ce nu se întălnesc prea adese-ori, au fost executate de artiști români. După aceea A. S. I. R. și M. S. Regele, însoțiți de d-nii episcopi, de d-nii miniștri și de suitele respective, au vizitat cu deamăruntul frumoasa grădină și s'au oprit cîteva momente înaintea statuei pioasei donatoare, domnița Balaș, pe care A. S. I. R. n'a putut în destul să o admire. La plecare A. S. Archiducele a mulțumit din nou d-lor episcopi pentru primirea ce 'i-au făcut și 'și-a manifestat încă odată deplina sa admirație pentru frumoasa biserică precum și pentru grădină. În privința acesteia, A. S. a spus d-lui colonel Bibescu, că nu numai că este una din cele mai frumoase grădini din țară, dar' că este o grădină foarte cochetă, în care ori-cine nu poate decât să recunoască, că arangementul ei se datorează unui adevărat artist și a felicitat, pe dl colonel Bibescu pentru frumosul seu gust, pe al cărui singur se ocupă de această frumoasă grădină, tot cu aceeași rîvnă și activitate ca și de așezămîntele pioase a căror administrație este încredințată d-sale și colegului d-sale dl colonel T. Văcărescu.

Numiri. Maiestatea Sa a numit prea grațios de juri la tabla reg. din Budapesta: pe Alexandru Hunyor, pînă acum jude la tribunalul din Satoralja-Ujhely; Rudolf Pitroff, pînă acum jude la tribunalul din Győr; Eugen Garam, pînă acum jude la tribunalul din Balassa-Gyarmath; Albert Lókuthy, fost jude la tribunalul comercial și locat din Budapesta și pe Ioan Skoff, fost jude cercual în Budapesta; — la tabla reg. din Mureș-Oșorhei: pe Ludovic Szalánczy, fost jude la tribunalul reg. din Dej. — Ministrul reg. de culte și instrucțiune publică a întărit definitiv în postul seu de pînă acum pe profesorul dela realele de stat din Odorheiu-săcuiesc, Dr. Emil Vajda.

Primirea regimentului de infanterie Nr. 31 în Sibiu. Ieri a sosit aici al treilea batalion și statul major al regimentului de infanterie „Marele duce de Mecklenburg-Strelitz Nr. 31“. Din partea orașului 'i-s'a făcut regimentului o primire foarte frumoasă. Primarul orașului însoțit de mai mulți membri ai consiliului comunal au așteptat la gară sosirea regimentului. După sosirea trenului, al cărui locomotivă purta numărul 31, coborîndu-se colonelul regimentului cavalierul de Pohl, primarul 'i-a adresat în numele orașului o alocuțiune foarte bine simțită. Tot la gară a împințat regimentul Ardeleana Sa dl comandant al corpului de armată 12 Feldzeugmeister-ul baronul Schönfeld, divisionarul, brigadierul și o mulțime de alți ofițeri. Dela gară batalionul petrecînd stradele Gușteritei și Oenei a ajuns în piață unde s'a făcut rugăciunea militară. De aici o companie cu musica în frunte a petrecut frumosul drapel, de care atârna panglica dăruită de principesa de coroană Stefania pînă la varda principală din căsarmă. Celelalte companii luară cuartir provizor pînă la plecarea lor în Bosnia.

Astăzi au sosit celelalte două batalioane ale regimentului, fiind și ele împințate la gară de comandantul corpului de armată ardelenesc și de o mulțime de ofițeri toți călări. După-ce batalioanele au sosit în oraș, au defilat în fața casarmei celei mari, înaintea Ex. Sale baronul Schönfeld, apoi au intrat în casarmă. Ținuta trupelor a fost admirabilă. Le dîcem și noi braviilor ostași din regimentul de infanterie Nr. 31 un „bine ați venit!“

Societate pentru rafinarea petrolului.

„Gazeta Transilvaniei“ ne spune, că e în formare o „societate ardelenă pe acții pentru rafinarea petrolului“. La 22 Septembrie n. s'a ținut adunare generală. Capitalul societății al cărei scop e înființarea și obținerea de rafinerii de petrol, și anume mai întăuit în Brașov, s'a stabilit la 400.000 fl. în 2000 acții au porteur de câte 200 fl., pentru care la constituire se plătesc 75 procente cu totul, așa dar' 300.000 fl. Durata societății e de 5 ani.

Un român din granița austro-ungară-nouă. Ziarul „Kolozvár“, 'i-se comunică din Ciuc: Locotenentul de dorobanți dela graniță, George Bob, în 12 l. c. a luat cu sine mai mulți ostași și doi ingineri și s'au apucat să măsore teritoriul. Prin măsurarea lor au tăiat

cu el, căci timp de o lună mîhnirea îl făcu bolnav în puterea cuvîntului.

Cât pentru Sylvan, el nu se bolnăvi, ci 'și urmă drumul pînă la hotar, căci era pe timpul frumoaselor resboaie mari ale împăratului Napoleon. Și, deși n'auvise nici odată cătuși de puțin slăbiciune pentru viața oștească, el își călca atît de bine pe inimă, încât în cîrînd fu recunoscut de bun soldat, plin de bărbăție și bătaie, ca un om care nu caută decât ocaziunea de a muri, și cu toate aceste blând și supus la disciplină ca un copil, fiind în același timp tot atît de răbdător ca cei mai vechi oștași. De oare-ce primise destulă instrucțiune, pentru-ca să poată înainta, el și începu în cîrînd, și după timp de șase ani petrecuți în osteneți, în bravură și în bune purtări el ajunsese căpitan, ba mai avî pe deasupra și crucea pe cap.

Ah! dacă s'ar pute întoarce, în sfîrșit, — îi grăi jupăneasa Barbeau soțului seu în seara zilei, când primiseră dela el o frumoasă scrisoare, plină de încredințări călduroase pentru ei, pentru Landry și Fanchon, în sfîrșit pentru mic și mare din familie; — eată-l ca general; ar fi acum și pentru el timpul să-i comite odihna.

Gradul, pe care-l are, e destul de frumos, — grăi jupăneasa Barbeau, — și fără-ca să mai adăugăm la el, și e mare onoarea ce 'i-se face prin el unei familii de țărani.

Fadeta noastră a prevăcut, că așa are să fie, — urmă jupăneasa Barbeau. — Poftim, ea ni-a vestit de mai nainte.

— Și totuși, urmă jupăneasa Barbeau, n'o se înțeleg nici odată, cum 'i-a intrat așa deodată gîndul acesta în cap, și cum s'a făcut schimbarea aceasta în firea lui, care era atît de linișcit și ținea atît de mult la tigna lui.

— Moșule, — dîse ea, — nora noastră scie despre aceasta mai mult decât ceea-ce ne spune; dar' pe o mîmă ca mine nu poate să o înșele, și cred că știu și eu tot atît ca Fadeta.

— Ar fi timpul acum să-mi spui și mie! — grăi tatăl.

Ei bine, — răspuse jupăneasa Barbeau, — Fadeta noastră e prea mare fermecătoare, încât 'i-a fermecat pe Sylvinet mai mult decât ar fi dorit. Când a vădut, că farmecile 'i-au atins prea tare, ea a voit să le slăbiască, dar' n'a putut; și Sylvan al nostru, vădînd că prea mult gîndesc la nevasta fratelui seu, a plecat ca om de onoare și plin de virtute, ear' Fanchon 'i-a aprobat și 'i-a îmbărbătat.

Dacă e așa, — grăi jupăneasa Barbeau scîrpinîndu-se la ureche, — prea mult m'e tem, că n'o se se mai însoare nici odată, căci scaldătoria din Clavières 'mi-a dîs, că îndată-ce va prinde slăbiciune de vre-o femeie, n'o se mai țină atît de nebunesce la frate-seu, dar' că nu va iubi în viața lui decît o singură femeie, fiindcă inima îi este prea simțitoare și prea pătimașă.

1 și jumătate juger din grădina unui Săcu din Csuges, comitatul Ciuc. Săcuul vădând în fine cum stă treaba, a luat băta în mână ca să-și apere proprietatea. Oficerul cu inginerii și cu ostași s-au retras amenințând pe proprietar că-l vor împușca. Urmarea fu, că după câteva zile Săcuul fu prins din ordinul locotenentului de dorobanți Bob de dorobanți pichetului dela Csuges și fu dus la sub-prefectura din Moinești, pentru-ca să fie ascultat, și la Moinești a și rămas până în ziua de astăzi. Ce o mai fi și asta?

Brigandagiul în Ungaria, și mai ales în părțile transdunărene ia din ce în ce dimensiuni mai mari. „Pester Lloyd“ publică în numărul său de Marți seara o mulțime de fapte, ce le-a comis brigantii din acele părți. Astfel o bandă de briganti a trimis o deputațiune formală la proprietarul Ladislau Inkey din Récsé. Tâlharii pretinsă bani și Inkey și îndrumă la administratorul moșiei, care se dăde, că le-a și predat suma de 400 fl. Asemene lucruri se raportează din Csap, Pusztá-Magyarod, Igal și Szücs.

Foc. În comuna Tót-Keresztur, cercul Kapuvár, a nimerit zilele aceste un incendiu 33 case.

Din Bucovina. Ministrul cultelor Dr. Gautsch va sosi la Cernăuți în 3 Octomvrie la 3 oare d. a. și va petrece aici două zile. Din Cernăuți va porni la Rădăuți, unde va petrece o zi, și de unde se va reîntoarce deadreptul la Viena. În Bucovina va fi însoțit ministrul de secretarul său. — Guvernul a încuviințat 58.000 fl. pentru regularea Prutului. În 1 Decemvrie a. c. se va deschide calea ferată secundară Hatna-Câmpulung, prin care se va sfârși rețeaua drumurilor de fer din Bucovina. Calea ferată va fi ajuns drept până la granița Ardealului.

O casă pierdută — earăși aflată. La începutul lui Septemvrie a dispărut ca prin minune din lagărul din Bruck lângă Laita, o casetă din cassa regimentului de infanterie nr. 89. Cassa, care pe timpul manevrelor se afla în odaia oficerului comandant la vârdă, apărând neatinsă, cu toate aceste lipsa din trînsa o casetă, care conținea 8000 fl. Afacerea aceasta a pricinuit o mare iritațiune, și cu toate că cercetările se făcuseră cu cea mai mare vigoare, ele rămăseseră fără rezultat. În zilele aceste a aflat însă sergentul de pionieri Gross în canalul ce duce în râul Laita, casseta pierdută. Ea era umplută cu pietri, ear' sub aceste se aflau încă 200 fl. precum și alte hărți de valoare, care precum se vede, necunoscându-le hoțul, le-a lăsat neatinsă.

O nouă artistă. Jeny Gross, amanta defraudantului de postă Filemon Zalewsky, după-ce a fost achitată de curtea cu jurați din Viena s'a hotărât a-și schimba cariera. Ea acum cântă pian la o trupă de „Volkssänger“.

Conferență în folosul ridicării statuei lui Miron Costin. Cetim în Român: Dl V. A. Ureche a decis de a ține în Roman o conferență în folosul ridicării statuei lui Miron Costin. Această conferență se va da sub patronajul d-lor ofițeri din localitate, punând localul clubului militar la dispozițiune și însărcinându-se cu vinderea biletelor. Scopul acestei conferențe precum și legăturile istorice ale Românului cu Miron Costin, vor fi de sigur un puternic stimulent pentru societatea românească, pentru ca conferența să aibă o deplină reușită.

Congresul studenților români la Craiova a avut un deplin succes. Primirea ce s'a făcut studenților a fost din cele mai entusiaste. La un banchet ce s'a dat în onoarea membrilor congresului s'au ținut frumoase discursuri; au vorbit între alții, dl general Anghelescu, ministru de război, și dl P. Chițu, decanul baroului craioveanu.

Flotila română va primi zilele aceste una din canonierele comandate mai acum câțiva timp de ministerul de război în Franța, și care s'a executat sub privegherea d-lor general Maican și căpitan Mănescu.

O nouă fabrică de tăbăcărie în România. O nouă fabrică de tăbăcărie trebuind a se instala la Brăila, „Bomba“ spune, că consiliul comunal a votat a se închiria dlui Nicolas Gavală, pe islazul comunei, în vale la Cărmădării, dincolo de locurile destinate pentru cherestele, un hectar de teren cu lățimea spre Dunăre; de 50 metri, și lungimea de 200 metri, pe termen de zece ani, începând dela încheierea contractului; pentru instalarea unei fabrici de tăbăcărie, cu chirie de lei una mie două sute, pe fiecare an, și cu condițiune, că dl N. Gavală să primească între lucrătorii fabricii jumătate lucrători români.

Depositiuri de mărfuri rusești în România. Delegatul Sindicatului industrial din Moscva a sosit la București. El este însărcinat cu misiunea de a căuta în România localități potrivite pentru a înființa depositiuri de mărfuri rusești. Până acum s'a luat în vedere orașele Tulcea, Galați, Calafat și București. Și în Bulgaria se vor crea asemenea depositiuri de mărfuri rusești.

Regularea Dimboviței la București. „Monitorul Oficial“ din România publică decretul prin care se aprobă proiectul propus de primăria Bucureștilor pentru crearea în cur-

sul Dimboviței a unei căderi de apă necesară la elevațiunea apelor pentru alimentarea orașului, precum și rezultatul licitațiunii pentru darea în întreprindere a lucrărilor relative.

Exportul României. *Export de boi și porci.* În cursul zilelor dela 2 și până la 10 Septemvrie c., s'a exportat prin portul Brăila cu vapoare, următoarele capete: I. Vaporul „Simeto“ al comp. Italiene Floro & Rubattino, a încărcat pe bord 54 boi, exportarea s'a făcut de către casa comercială „Cirio“ din Neapol, pentru Italia; și al II-lea, vaporul „Tayghet“ al compan. franceză Fraissinet, a încărcat pe bord 92 porci, exportarea s'a făcut de domnul Romul Zerman pentru Italia. — *Export de făină.* În cursul dela 1 și până la 10 Septemvrie c., s'a exportat din portul Brăila, din fabricile locale, următoarea cantitate de făină și țărțe: Dl Ioan Millas & Fiu, chilo-me. 6,875 pentru Constantinopol (Turcia). Dl J. Bellest chilo-me. 200.000 pentru Anvers (Belgia). Dl E. de Candia, chilo-me. 5.000 pentru Anvers (Belgia). Dl Z. Focșeneanu, chilo-me. 2.400 pentru Anvers (Belgia). DD. Frați Galiatato, chilo-me. 13.500 pentru Marsilia (Francia). Dl Ioan Millas & Fiu, chilo-me. 50.000 țărțe pentru Marsilia (Francia). Total chilo-me. 227.775 făină și chilo-gram 30.000 țărțe.

Cas de turbare în Buzău. Femeia Mița Stănescu, o veduvă tină din Buzău (România), cădută Sâmbăta trecută greu bolnavă. Simptomele boalei erau cu totul curioase: delir, tremurături, dureri în șira spinării, greutate la înghițit și din când în când accese de sufocațiune. Complexul tuturor acestor simptome făcuseră pe medicul curent să presupună o boală nervoasă. Boala agravându-se însă din ce în ce mai mult, doctorul Sotec a fost chemat la consult. Contra opiniunii colegilor și el susținu îndată, că pacienta este turbată în ultimul stadiu, de unde nu mai este scăpare. Cu multă precauțiune, doctorul Sotec descoperi mamei nenorocitei adevărata natură a boalei pentru a preserva pe cei diimpregiurului bolnavei de atacurile la care ar putea fi expuși din partea furioasei victime a turbării. Primarul orașului, dl Constantinescu, fiind avisat de doctorul Sotec de acest cas, s'a declarat gata de a trimite pe bolnava pe propria sa cheltuială la Pasteur, dar' medicul arătând, că moartea este iminentă, se recunoscu că ajutorul ar veni prea târziu. După trei zile s'ermana hidrofoabă muri în cele mai teribile convulsii caracteristice turbării, lăsând în urma ei doi copii și o bătrână mamă, care a pierdut în ea pe ultimul ei copil.

Nenorocitul rege al Bavariei, Otto, se află tot așa de rău ca mai înainte. Din München se scrie în privința aceasta: Ministrul bavarez baronul Dr. Lutz și baronul Crailsheim, s'au convins deunăzi prin o vizită făcută la Fürstenried, că în privința stării sănătății a regelui Otto există tot *Status quo ante*. Regele se află sub cura psihiatrică a directorului casei alienaților din Bavaria-de-sus, Dr. Grashey, fiind acesta însoțit de un asistent și patru păditori. Regele petrece timpul în castelul Fürstenried, are o companie de onoare din regimentul de infanterie al curții, care se schimbă tot la 4 zile. Cu toate că castelul e situat în loc foarte părăsit, se adună des o mulțime de oameni care voese se vadă pe regele, ceea-ce se înțelege că nu se poate, fiind starea regelui de tot nenorocită.

Falsificațiune de monete sârbesci. De un timp încoace, în Serbia circulează o sumă considerabilă de monete false, care se dăde, că au fost importate din Ungaria. Ancheta făcută de direcțiunile sârbesci a dovedit, că monetele falsificate se fabrică în Ungaria și îndeosebi în Budapesta. Până acum însă nu a succedat a pune mâna pe falsificatori. Poliția din Budapesta a aflat numai, că sunt acum două luni, un tinăr a comandat la fabrica de mărfuri de metal Kn. & St. o mare cantitate de denare sârbesci. După-ce tinărul amintit nu a avut hărții de legitimațiune, el a fost respins cu comanda făcută. Firma amintită făcu apoi arătare consulului general sârbesc din Budapesta Steics, adăugând încă, că pe timpul expoziției din Budapesta, ar mai fi primit comande pentru fabricarea de monete de argint sârbesci, a respins însă și atunci, ca acum, comanda făcută. Chiar și șeful detectivilor din Budapesta a adus la cunoștința firmei amintite, că trebuie să se afle în Budapesta cuibul falsificătorilor de monete sârbesci. De atunci se fac cele mai amănunte cercetări, până acum însă fără rezultat. Într'aceea, monetele false, mai virtos bucate de câte doi dinari, intr'atâtea s'au înmulțit în Serbia, încât ele au devenit o adevărată calamitate.

Cestiuni economice.

Scoreiu, în Septemvrie 1887.

Avem sciri sigure, că recolta porumbului va fi anul acesta una dintre cele mai bune. Și ne și bucură, când putem constata aceasta, căci porumbul e talpa casei românului.

Au fost de ajuns, ca recoalta din anul trecut se fie mai slabă și să vedem o parte însemnată din agricultorii nostri într'o stare destul de critică în lipsa de porumb. Tocmai fiindcă lipsa porumbului se simte îndată între populațiunea agricolă, cultivătorii nostri s'au dedat de un timp a cultiva aceasta plantă pe o întindere mai mare ca până acum. Acela, care a avut ocaziune a umbla cât de puțin pe la sate a putut observa aceasta.

Fânețe naturale, cari mai nainte prestau fânul cel mai bun sunt prefăcute în porumbiți.

Chiar și multe părți de dealuri și coaste, pe unde numai cu câțiva ani înainte nu se cultiva nimic, astăzi se ved cultivate cu porumb. Toate aceste aparițiuni ne fac să constatăm, că consumatorii porumbului s'au înmulțit vedit, nu numai în clasa agricultorilor, ci chiar și în alte clase ale populațiunii.

Și acesta de sigur nu este un simptom îmbucurător, când populațiunea unei țări e silită a alege alimentele cele mai ieftine, cari sunt cunoscute, ca și mai puțin nutritoare. Tot mai mult putem constata și la o parte însemnată din agricultorii nostri, că mulți au ajuns a se nutri exclusiv cu cartofi și pâne de porumb.

Pânea de grâu și secară, cari mai nainte se consumau în măsură egală cu cea de porumb au ajuns a se consuma în asemenea măsură numai între agricultorii mai harnici.

Se poate, că porumbul prin fertilitatea sa abundată au făcut oare-care concurență grâului și secării, cari în privința recoltelor rămân de comun mai inferioare; dar' la aceasta ajută foarte mult și solul. Solul de pe șes produce în genere o recoltă mai bună de porumb; pre când cel de pe deal o recoaltă mai bună în grâu. Și aceasta sa putut constata numai prin dese observări și experiențe.

Solul de pe șes fiind plan se pot face atât arăturile, cât și îmbunătățirile în condițiuni mai bune ca pe deal. De altă parte pe deal sēmăturile sunt adesea expuse s'au la o umezeală prea mare s'au la o secetă nesuferibilă.

Agricultorii nostri dela început s'au mulțumit a face pentru cultura porumbului o singură arătură, și aceasta de comun primăvara, după care apoi urma îndată sēmănatul. Recoltele putem dice că nu au prea tănjit din aceasta lucrare mecanică, fiindcă solul a fost în parte virgin. Alte cauze au contribuit, ca să avem recolte bune s'au rele și acelea au fost: s'au prea multe ploii, s'au prea mare secetă.

La noi, unde în genere practicăm sistemul german de trei sesiuni (hotără), nu prea cultivăm una și aceeași plantă mai mulți ani consecutivi pe același agru. Și aceasta este o împărtășire foarte rațională: căci numai pe puține locuri ni s'a dat ocaziune a vedă cultivându-se porumb după porumb și am putut constata, că racoalta lui devine din an în an mai slabă. Lucru firesc! Fiind porumbul o plantă mai puternică ca celelalte cereale și nutreământ îi trebuie mai mult.

Nutreământul plantelor constă din două părți: o parte organică, care se compune din oxigen, azot și carbon numite și elemente organice, și altă parte anorganică, care se compune din: acid fosforic, acid sulfuric, potașă, var, fer, sare etc. Toate acestea contribuiesc la dezvoltarea plantelor. Și este de ajuns ca unul din aceste elemente se lipsiască, s'au să se afle într'o măsură mai mică în sol, ca recolta se devină de tot s'au în parte debilă.

Din acest punct de vedere mănecând, agricultorii dela început s'au născut a restitui solului, ceea-ce i-au subtras prin dese recolte, îngrășându-l cu bălegarul vitelor, s'au lăsându-l să odihniască. Și aceasta s'au făcut mai cu seamă în urma recoltei porumbului. De sigur, că agricultorul a ajuns acest rezultat numai prin dese observări și experiențe.

Observările și experiențele au ajuns — în timpul din urmă — se joace în agricultură un rol foarte însemnat. Prin experiență s'a putut constata, că porumbului îi priesce mai bine în solul cultivat cu sēmăturile de toamna, lucernă, cartofi și napi de zahăr; că arându-se toamna agrul pentru porumb contribuie la o mai abundată recoltă, de oare-ce o parte din materia organică ajungând în pământ sub formă de acid nitric ajută prin redăcini la dezvoltarea plantelor.

„Două arături fac cât o gunoitură“ auzim adesea dicend pe agricultorii nostri. Și aproape nime nu au luat până acum în serios această dicătoare, în ceea ce privește porumbul. În alte țări, unde agricultura se află pe o treaptă mai înaltă de dezvoltare ca la noi, de mult se fac și pentru cultura porumbului două arături. Arăturile se fac de comun toamna, după-ce se finese cele pentru sēmănatul grâului și secării. De pe acum atragem atențiunea cultivătorilor nostri asupra acestei cestiuni importante și-i asigurăm că vor ave cu mult mai bune recolte de porumb decât cum au astăzi.

Ioan Georgescu.

Varietăți.

(Anglia.) În Europa pentru a găsi cineva spectacolul celei mai spăimântătoare miserie ce s'ar putea vre-odată imagina ca locuință, trebuie să te duci la Londra.

Locurile cele mai infecte sunt nenumărate în cartierele marelui cetăți, și adesea lângă stradele comersante și prospere. Impresiunea cea mai izbitoră a acestei miserie fără nume care există în Londra, dice dl Raffalovici, este aceea-ce o simți în casul al ward a sfîntului George în the East, asil de noapte, unde se primesc odată pe lună, cu condiție de a lucra ceva a doua zi. Acolo simți miseria în toată oroarea ei. Casa este curată și bine întreținută, dar' colecția de sdrențe, încălțăminte și pălăriile nenorociților cari dorm în dormitoare, formează o serie de documente a căror suvenire nu o poți uita multă vreme. Nimic mai hidos, mai murdar, mai grotesc decât sdrențele atîrnate de zid și care sunt supuse unor băi de vapori de pucioasă pentru a le desinfecă. Acolo găsești un fel de resumă,

cuintesența ororilor Londrei, a căror vedere îți scapă în general.

Cât despre locuința săracilor, Londra, în privința asta, este într'o stare de vedită inferioritate față cu Parisului. Se găsece case într'o stare de murdărie și insalubritate care nu se poate descrie. Casele mici și scunde mai se ating dela o parte la alta a uliței; aerul de abia pătrunde, și o atmosferă mefitică te sugrumă, ele au miros de muzezeală și de umiditate și opresce respirația. Murdăriile sunt grămădite înaintea caselor, prin prispele jumătate putrede; de plouă sau nu, pământul este tot mociros. Praful mai multor generații stă grămădit în nisele camere, unde nici odată n'a dat nimeni cu vre-o mătură. Mobilele sunt ca și casa; resturi de scaune, o masă cu trei picioare, rămășițele prăpădite a le unui pat, mai de multe-ori coșuri vechi sau lazi răsturnate. Fiecare cameră adăpostesc o familie și chiar două. În aceste locuințe stau amestecați toți, asasinii și lucrătorii cinstiți cu familia lor.

Poate ori-și-cine să-și imagineze moralitatea unor asemenea cuiburi. Iată, însă, aproape patru-deci de ani de când parlamentul englez se ocupă serios de cestiunea locuințelor.

O serie de legi adesea modificate și amendate atestă sollicitudinea legislatorului în privința aceasta. Mari sacrificii pecuniare au fost făcute pentru zidirea locuințelor celor săraci. Asociațiuni chiar s'au format cu acest scop.

Ceea-ce s'a căutat mai cu seamă a fost de a sili pe lucrători să locuiască în faburguri, afară din metropolă; dar' lucrătorilor din Londra cu toate înlesnirile ce li s'au acordat de lege, nu le place să se instaleze afară din oraș. Meșteșugurile speciale a le unora, oarele de lucru, întrebuințarea copiilor, salariu suplimentar câștigat de femei, efinătatea nutrimetului, mulțumită vecinătății marilor tîrguri de seara, îi țin în oraș. Afară de asta lucrătorii care locuiesc afară este silit a mânca la cărciumă ceea-ce-i aduce o mai mare cheltuială. Pentru aceste cuvinte, soluțiunea consistă a transporta clasele scăpătate în circunferință este greu de aplicat în orașele mari ca Londra și Parisul.

Din public.)*

Onoratei reuniuni a scoalei de fete în Abrud.

Are cunoștință on. direcțiune despre testamentul Sabinei Tobias din Abrud, făcut în favorul scoalei de fete din Abrud? Dacă are, apoi când va interveni pentru validitatea dreptului său? căci condițiunile și timpul s'au împlinit.

Un binevoitor.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica acesteia redacția nu primește răspunderea.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Brasov, 29 Septemvrie n. (Telegr. part.) *Iacob Murășianu*, ilustrul publicist și editorul „Gazetei Transilvaniei“ a răposat. Înzmormântarea va fi Sâmbăta.

Budapesta, 29 Septemvrie n. Monarhul a deschis la ameađi dieta Ungariei după ceremoniile obicnuite. Mesagiul de tron accentuează crutarea fără primejduirea intereselor statului, anunță proiecte pentru înmulțirea venitelor statului având aici în vedere ca greutățile, după puțină, să se împartă acomodat rapoartelor, ca iubitul popor din Ungaria se nu fie prea tare împovorat; guvernul va garanta un progres succesiv cu privire la îmbunătățirea jurisdicțiunii, a administrațiunii, comunicațiunii, agriculturii și a culturi publice. Să vor face proiecte cu privire la răscurpărarea regaliilor mici. Proiectele care se vor aduce cu privire la jurisdicțiunea administrativă vor aduce și garanta populațiunii cel mai puternic scut. Mesagiul de tron sperează dreptate și echitate cu privilegiul înnoirii transacției financiare cu Croația. Cu puterea armată de asemenea se va ocupa dieta țării. Cu toate puterile străine stăm și mai departe în relațiuni bune și prietinoase, deși situația generală nu e de astfel, ca să se pară admisibilă o desconsiderare a posibilei completări a puterii noastre armate. Nutrim speranțe motivate, că după-ce guvernul va coopera și mai departe cu acei factori, cu care împreună i-a succed și până acum a menținut pacea, aceasta va rămâne și mai departe asigurată.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Extrase bisericesci-scolare.

Posturi vacante.

— Mai multe posturi de învățători din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul gr.-or. al Geoagiului I. (Archidieceză):

1. Boholț, cu 200 fl. salariu anual cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

2. Uroi, cu 200 fl. salariu anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

3. Fizes-Barbura, cu 150 fl. salariu anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

4. Nevoeși, cu 150 fl., salariu anual, cuartir gratuit în localitatea scoalei, grădina de legumi și 2 orgii de lemne.

5. Porcurea, cu 150 fl. salariu anual, cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

6. Boiu, cu 150 fl. salariu anual cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

7. Cigmău, cu 80 fl. salariu anual care se va solvi în 2 rate: la 6 Decembrie și 25 Martie cuartir gratuit și lemnele necesare pentru încălzit. — A se adresa până în 5 Octombrie st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Vasile Pipoș, în Hondol.

— Mai multe posturi de învățători dela scoalele gr.-or. române din comunele mai jos însemnate din protopresbiteratul Dobrei. (Archidieceză):

1. Bastea-Holdea Cosesci, cu salariu anual de 254 fl. 40 cr. și adecă: a) în bani 120 fl.; b) 112 măsuri cucuruz în boabe, compute după calculul de mijloc la 1 fl. 20 cr. = 134 fl. apoi cuartir liber în ori-care din aceste comune și 24 °□ lemne.

2. Brisnic, cu salariu de 224 fl. și adecă: a) în bani 100 fl.; b) 80 măsuri cucuruz = 96 fl.; c) 4 măsuri fasole = 8 fl.; d) folosirea a două grădini cu venit anual de 20 fl. apoi cuartir liber și 4 ° cubici de lemne.

3. Lăpușnic, cu salariu de 150 fl. solvinți în 4 rate trei lunare anticipate, cuartir liber și 25 cară de lemne.

4. Lăpușul-superior, cu salariu de 300 fl. solvinți în 4 rate trei lunare anticipate, cuartir liber și 10 °□ lemne; apoi pentru

serviciul de cantor câte 40 cr. dela inmormântarea oamenilor în vârstă, și câte 20 cr. dela inmormântarea pruncilor.

5. Lăpușul-inferior-Ohaba, cu salariu anual de 208 fl. și adecă: a) în bani 94 fl.; b) 95 măsuri cucuruz = 124 fl. cuartir liber și 16 °□ lemne.

6. Rădulesci-Stregoeane, cu salariu de 200 fl. solvinți în 4 rate trei lunare anticipate, cuartir liber și 8 °□ lemne.

7. Panc-Seliște, cu salariu de 200 fl. solvinți în 4 rate trei lunare anticipate, cuartir liber și 8 °□ lemne.

8. Săcămaș, cu salariu de 157 fl. și adecă: a) în bani 70 fl.; b) 50 măsuri cucuruz = 60 fl.; c) 4 măsuri de fasole = 8 fl.; d) folosirea a 2 grădini cu venit de 15 fl. apoi cuartir liber și 8 °□ lemne.

9. Stăncesci-Ohaba, cu salariu de 130 fl. și adecă: a) în bani 120 fl.; b) folosirea a 2 grădini 10 fl. apoi cuartir liber și 8 °□ lemne.

10. Tissa, cu salariu de 214 fl. și adecă: a) în bani 110 fl.; b) 10 măsuri cucuruz = 96 fl.; c) 4 măsuri fasole = 8 fl. apoi cuartir liber și 8 °□ lemne.

11. Fintoag, cu salariu anual de 200 fl. solvinți în 4 rate trei lunare anticipate, cuartir liber și 8 °□ lemne. În comunele de sus 1 și 5 fiind scoale în fie-care comună, învățătorul va fi îndatorat a ține prelegeri în comunele de sub 1 tot a 3-a, ear' de sub 5 tot a 2-a și. — A se adresa până la 16 Septembrie st. v. a. c. la protopresbiterul tractului: Romul de Crainic, în Dobra.

Economic.

Tărgul de rămători în Steinbruch. În 27 Septembrie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 42.1/2 cr. până 43. — cr. unguresci grei, tineri 44. — cr. până 44.1/2 cr. de mijloc 44. — cr. până 45. — cr. ușori 44.1/2 cr. până 45.1/2 cr., marfă țărănească, grea — cr. până — cr., de mijloc 43. — cr. până 43.1/2 cr., ușoară 44. — cr. până 45. — cr., româneschi de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grei 42. — cr. până 43. — cr., transito de mijloc 42. — cr. până 42.1/2 cr., transito ușori 41. — cr. până 42. — cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4 ° cumpăniți la gară.

Bursa de Budapesta

din 28 Septembrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	100.50
" " hârtie " 4%	87.00
" " hârtie " 5%	150.00
Împrumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	98.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	114.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " " " bătăne-timșene	104.50
" " " " cu cl. de sortare	104.50
" " " " transilvane	104.50
" " " " croato-slavone	100.00
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	122.50
Împrumut cu premiu ung.	123.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	81.10
Rentă de hârtie austriacă	82.50
" " aur austriacă	112.50
Losuri austr. din 1860	136.00
Acțiunile băncii austro-ungare	880.00
" " de credit ung.	286.50
" " " " austr.	282.30
Scrisori fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.00
Argintul	5.94
Galbeni împărătești	9.95
Napoleon-d'ori	61.50
Mărci 100 imp. germane	126.00
Londra 10 Livres sterlingi	126.00

Bursa de Viena

din 28 Septembrie st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	100.20
" " hârtie " 4%	87.10
" " hârtie " 5%	150.00
Împrumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	104.30
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	104.50
Amortizarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	104.50
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " " " bătăne-timșene	104.50
" " " " cu cl. de sortare	104.50
" " " " transilvane	104.50
" " " " croato-slavone	100.00
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	122.50
Împrumut cu premiu ung.	123.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	81.25
Rentă de hârtie austriacă	82.45
" " aur austriacă	112.40
Losuri austr. din 1860	135.50
Acțiunile băncii austro-ungare	881.00
" " de credit ung.	287.75
" " " " austr.	282.40
Argintul	5.95
Galbeni împărătești	9.96
Napoleon-d'ori	61.55
Mărci 100 imp. germane	125.85
Londra 10 Livres sterlingi	125.85

Cursul pieței din Sibiu

din 29 Septembrie st. n. 1887.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.63	vënd.	8.66
Lire turcești	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.10	"	1.11

Sz. 137/1887.

[495] 3—3

Arverési hirdetmény.

Alulirott királyi közjegyző ezennel köz-tudomásra hozom, hogy néhai nagy-szebeni lakos Matza János hagyatékához tartozó 2442 frtra becsült borkészlet és hordók folyó évi október hó 6-án d. é. 10 órakor a Honterus utca 6-ik házszám alatti pincze-helyiségben becsértéken felüli vételárban azonnali készpénzbeli fizetés mellett ár-lejtés útján elfognak adadni.

Az árverési feltételek irodámban (fleichergasse 29 h. sz.) a hivatalos órák alatt bármikor betekintheők.

Nagy-Szeben, 1887 Szeptem. 25-év.

Zágoni Gábor,

kir. közjegyző.

Nr. 184/1887.

[494] 3—3

Avis.

P. T. acționari ai institutului de credit și economii „Arieșana“ din Turda, cari încă n'au plătit vrsământul al III-lea, expirat în 24 August a. c., sânt provocați a plăti acest vrsământ, dimpreună cu interesele de întârziere, (până ați 6 cr. de acțiune) în timpul cel mai scurt, căci în cas contrar vor fi provocați direct ad personam, ca să-și achite vrsământul, conform §. 11 din statute.

Turda, 23 Septembrie 1887.

Direcțiunea institutului de credit și economii „Arieșana“.

D. St. Șuluțiu, S. Moldovan,
direct. execut. secretar.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1887.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren omnibus	Tren mixt	Tren omnibus	Tren de persoane						
Viena	11.10	7.40			Bucuresti		4.40	7.30		Viena		11.10	2.—	Teiuș		11.24	3.—		Copsa mică		2.29	4.15		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal		9.12	1.14		Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia		12.09	4.59		Șeica mare		3.02	4.45		
Szolnok	11.05	4.05	7.—	9.38	Timiș		9.36	1.45		Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos		12.30	4.22		Loamneș		3.46	5.26		
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02	Brașov	{	10.12	2.32		Arad	{	4.10	5.45	Șibot		1.01	4.51		Ocna	8.27	4.18	5.57		
Oradea-mare	4.18	7.01	8.35	1.46		{	4.01	7.20			2.17	4.80	6.—	Orăștia		1.32	5.18		Sibiu	9.—	4.42	6.30		
Várad-Velenceze		7.11	9.12	2.01	Feldioara	{	4.47	7.57		Glogovaț		2.37	4.43	Simeria (Piski)		2.32	6.15							
Fugyi-Vásárhely			9.22	2.08	Apatia	{	5.28	8.24		Gyorok		3.19	5.07	Deva		2.52	6.35		Sibiu	3.43	8.50	10.25		
Mező-Telegd			9.39	2.19	Ágostonfalva	{	5.59	8.47		Pauliș		3.43	5.19	Branicica		3.23	7.02		Ocna	4.26	9.17	10.49		
Rév		7.41	10.17	2.41	Homorod	{	6.49	9.24		Radna-Lipova		4.05	5.41	Ilia		3.55	7.28		Loamneș		9.45	11.15		
Bratca		8.10	11.36	3.24	Hașfalău	{	8.35	10.37		Conop			6.09	Gurasada		4.08	7.40		Șeica mare		10.20	11.45		
Bucia			12.16	3.47	Sighișoara	{	9.12	11.—		Bérvava			6.28	Zam		4.44	8.11		Copsa mică		10.49	12.10		
Ciucia		9.04	1.57	4.35	Elisabetopole	{	9.56	11.34		Soborșin			7.25	Soborșin		5.30	8.46							
Huiedin		9.34	3.11	5.15	Mediaș	{	10.37	12.03		Zam			8.01	Bérvava		6.27	9.33							
Stana			3.40	5.37	Copsa mică	{	10.69	12.18		Gurasada			8.34	Conop		6.47	9.53							
Aghiriș			4.15	5.53	Micăsasa	{	11.16	12.26		Ilia			8.55	Radna-Lipova	9.06	7.28	10.27	5.50						
Ghirbău			4.36	6.05	Blaj	{	11.37	12.42		Branicica			9.19	Pauliș	9.26	7.43	10.42	6.13	Cucerdea		3.22	10.20	3.25	
Nădășel			4.58	6.20	Crăciunel	{	12.16	1.11		Deva			9.51	Gyorok	9.46	7.59	10.58	6.38	Cheța		3.52	10.50	3.58	
		10.34	5.26	6.38	Teiuș	{	1.51	2.06		Simeria (Piski)			10.35	Glogovaț	10.21	8.28	11.35	7.19	Ludoș		4.13	11.11	4.20	
Cluj	11.—			7.08	Aiud	{	2.18	2.27		Orăștia			11.11	Arad	10.88	8.42	11.39	7.38	M.-Bogat		4.23	11.20	4.30	
Apahida	11.19			7.36	Vințul de sus	{	2.48	2.49		Șibot			11.43	Szolnok		9.17	12.31		Cipeu-Iernut		5.—	11.57	5.11	
Ghirliș	12.33			9.16	Uioara	{	2.56	2.56		Vințul de jos			12.18	Budapesta		2.32	5.12		Kerelô-Sz.-Pál		5.15	12.12	5.28	
Cucerdea	1.11			10.—	Cucerdea	{	3.14	3.12		Alba-Iulia			12.36	Viena		6.—	8.20		Nireșteu		5.38	12.36	5.53	
Uioara	1.18			10.09	Ghirliș	{	4.01	3.76		Teiuș			1.29			3.—	6.05		Oșorhe u		5.57	12.55	6.13	
Vințul de sus	1.25			10.19	Apahida	{	5.28	5.01											Reghinul-săs.			1.20		
Aiud	1.46			10.48	Cluj	{	5.56	5.21		Simeria (Piski)—Petroșeni				Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.		4.45			
Teiuș	2.25			11.55		{	6.37	6.01	8.—	Simeria			2.42	Petroșeni		6.10								
Crăciunel	2.50			12.24	Nădășel	{	6.58	6.19	8.36	Streiu			3.25	Banița		6.53								
Blaj	3.03			12.52	Ghirbău	{	7.14		9.02	Hațeg			4.16	Crivadia		7.37								
Micăsasa	3.35			1.34	Aghiriș	{	7.29		9.32	Pui			5.11	Pui		8.20								
Copsa mică	4.01			2.19	Stana	{	7.56		10.11	Crivadia			5.58	Hațeg		9.01								
Mediaș	4.20			2.46	Huiedin	{	8.18	7.12	10.51	Banița			6.40	Streiu		9.52								
Elisabetopole	4.55			3.31	Ciucia	{	8.58	7.41	12.16	Petroșeni			7.12	Simeria		10.31								
Sighișoara	5.42			3.59	Bucia	{	9.15		12.50															
Hașfalău	6.01			4.32	Bratca	{	9.34		1.19	Arad—Timișoară				Timișoară—Arad										
Homorod	7.27			6.53	Rév	{	9.53	8.20	2.—	Arad		6.05	5.48	Timișoară		6.25	5.—							
Ágostonfalva	8.08			7.21	Mező-Telegd	{	10.25	8.46	3.04	Aradul nou		6.33	6.19	Merczifalva		7.19	6.02							
Apatia	8.36			8.23	Fugyi Vásárhely	{	10.47		3.36	Németh-Ságh		6.53	6.44	Orczifalva		7.46	6.32							
Feldioara	9.06			9.02	Várad-Velenceze	{	10.57		3.52	Vinga		7.29	7.16	Vinga		8.15	7.02							
Brașov	9.46			9.52	Oradea-mare	{	11.04	9.11	4.03	Orczifalva		7.55	7.47	Németh-Ságh		8.36	7.23							
Timiș	2.53	5.37			P. Ladány	{	1.15	10.37	1.23	Merczifalva		8.14	8.08	Aradul nou		9.11	8.01		Simeria (Piski)			2.18		
Predeal	3.28	6.20			Szolnok	{	3.29	12.20	3.24	Timișoară		9.08	9.02	Arad		9.27	8.17		Cerna			2.39		
Bucuresti	9.35	11.50			Budapesta	{	6.33	2.15	7.45										Uniedoara			3.08		
					Viena	{	2.50	8.—	6.05	Ghiriș—Turda				Turda—Ghiriș										
										Ghiriș		9.26	4.19	Turda		8.29	3.19		Uniedoara			5.10		
										Turda		9.47	4.40	Ghiriș		8.50	3.40		Cerna			5.36		
																			Simeria (Piski)			5.55		

Nota: Numerii incuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.